

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Social eller etnisk diskrimination?

Der hersker et meget mærkeligt forhold i det danske samfund i forbindelse med begrebet diskrimination. Officielt forekommer en diskrimination ikke, og det kan slet ikke tænkes, at myndighederne udøver en sådan. Men det er bare en officiel sandhed, og virkeligheden er en helt anden.

Mens man tilsyneladende ikke må diskriminere de fremmede ud fra et etnisk eller racemæssigt kriterium, så må man gerne diskriminere danskerne ud fra et socialt kriterium, og de danske myndigheder diskriminerer danskerne ofte og gerne. Det lyder måske fuldstændigt forrykt, men det er faktisk sandheden om vort samfundssystem, så man kan med rette kalde vort samfundssystem for hyklerisk og perverst. I et dansk samfundssystem burde det naturligvis være de fremmede, dvs. de ikke-danske, der blev diskrimineret efter et racemæssigt kriterium og ikke danskerne, der bliver diskrimineret efter sociale kriterier, men det er faktisk lige omvendt. Dette er uacceptabelt, og det er på tide at gøre op med hele den tænkning, der ligger bag dette forrykte forhold. Og hvilken tænkning, der egentlig er tale om, det kommer meget klart til udtryk i medierne. Her kan man således læse følgende: »Det er i strid med loven om diskrimination, når Dansk Folkeparti forslår, at antallet af indvandrere i folkeskolen og socialt belastede boligområder skal opgøres i kvoter. Det mener flere juridiske eksperter. - Det rejser nogle problemer i forhold til diskrimination. Både hvis du flytter folk, eller hvis du nægter folk en bolig på grund af deres hudfarve eller statsborgerskab, er det i strid med diskriminationslovgivningen, fortæller lektor Jens Elo Rytter fra juridisk institut på Københavns Universitet. - Ét er, at man erkender, der er nogle problemer i forhold til ghettoer og lignende. Men man er jo ikke et problem, bare fordi man er indvandrer. Og man er jo ikke et problem, fordi man er efterkommer af en indvandrer, så på hvilket grundlag vil man forskelsbehandle mennesker, som for eksempel står for tur på venteliste til en bolig eller som ønsker at få deres børn i en distriktsskole? *Fortsættes side 2*

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 4, Nummer 8

April 2009

Hør Radio Holger!

Nu kan man høre **Radio Holger Internet** overalt på denne internetadresse: www.radioholger.dk, og der sendes i de almindeligt anvendte og meget praktiske lydformater rm og mp3.

En pamper går af

Ritt Bjerregaard har omsider meddelt, at hun går af ved næste kommunalvalg. Det må jo være en lettelse for alle de københavnerne, der er trætte af denne uansvarlige socialdemokratiske pamper. Et bystyre har ikke brug for et sådant socialdemokratiske betonhovede, der lover så utroligt meget og holder så lidt. Som overborgmester i København har Ritt Bjerregaard været en fiasko; man burde kunne finde en bedre.

Social eller etnisk diskrimination?

Fortsat fra side 1

Pia Kjærsgaard skriver blandt andet at "alle undersøgelser peger på, at det er gavnligt at blande indvandrere med ressourcestærke grupper. Det er den bedste måde at forebygge et parallelsamfund." Men her skelner formanden ikke mellem borgere på kontanthjælp og indvandrere, forklarer Eva Ersbøll. - Den etniske oprindelse som sådan siger jo ingenting. Nogle har problemer og nogle har ikke problemer, det gælder også for etniske danskere. Den etniske oprindelse kan ikke være afgørende. Man har allerede i mange år været inde på at lave en spredning i områder, hvor der er mange, som er på for eksempel er på kontanthjælp. Men det er en helt anden baggrund og ikke på baggrund af deres etnicitet, siger forskeren.« Ja, dette er jo virkelig interessant, for her kommer det danske samfundssystem foragtelige optræden rigtigt til syne. Systemets såkaldte eksperter hævder altså, at det er forbudt at diskriminere eller lave kvoter med grundlag i etnisk oprindelse eller race, men de samme eksperter har slet ikke noget imod, at man diskriminerer de fattige danskere. For når det drejer sig om kontanthjælpsmodtagere, så er en diskrimination og en kvote tilsyneladende helt orden, for penge er åbenbart det eneste af betydning i vort samfundssystem. Man må således gerne diskriminere, men det skal bare være efter pengene og ikke efter racen. Men efter min opfattelse er det moralsk set langt mere forsvarligt at diskriminere efter racen end efter social status, og jeg kan slet ikke se, hvorfor det overhovedet skulle være tilladt at lave kvoter for kontanthjælpsmodtagere, hvis man ikke må lave kvoter for negre, tyrkere eller arabere, der jo trods alt bare er fremmede, som ikke har noget at gøre i Danmark. Sagen afslører imidlertid hele det latterlige hykleri, der er grundlag for den såkaldte anti-diskriminationslovgivning her i landet, for det er jo altså ikke selve diskriminationen, man har noget imod, man vil bare fra samfundets side bestemme, hvad kriteriet for diskriminationen skal være, men den går nu slet ikke. Hvis det offentlige kan diskriminere danskerne efter social status, så kan almindelige danskere naturligvis også diskriminere de fremmede efter etnisk oprindelse eller race, det manglede da bare. Politikere, eksperter og jurister skal aldeles ikke bestemme, hvad vi danskere

skal anvende som diskriminationskriterium, det vælger vi selv, og det er på tide, at vi gør dette klart. Vi skal således ikke argumentere imod diskriminationen som sådan, men vi skal forbeholde os retten til at diskriminere på vor egen måde, på folkets måde, og ikke på systemets måde. Derved kan vi forvandle den sociale diskrimination af fattige danskere til en diskrimination af de fremmede, og her er den da også langt mere relevant. Vi må forkaste det rådne multietniske samfund, og idet vi gør det, så markerer vi samtidigt også, at vi slet ikke betragter det som givet, at en social diskrimination er bedre end en etnisk eller racemæssigt betonet diskrimination.

af Kaj Vilhelmsen

Et svindlersystem

Hvor foragteligt og svindleragtigt vort nuværende samfundssystem virkelig er, det kommer også tydeligt frem i de følgende bemærkninger fra mediernes: »De seks største partier er enige om, at folkepensionen vil blive ændret, og efterlønnen hænger i en tynd tråd for danskere under 40. Den enkelte dansker skal tage større ansvar for sin egen alderdom. Der vil ske kraftige ændringer af dine muligheder for at få efterløn og folkepension, hvis du er 40-45 år og derunder. Og dine muligheder bliver helt afhængige af din øvrige økonomi og formue. Det er konklusionen på en rundspørge blandt de pensionsansvarlige politikere fra de seks største partier i Folketinget, som indgår i Berlingske-journalist Povl Dengsøes nye håndbog "Pension".« Her bliver det jo krystallklart, at det nuværende politiske system vil begå svindel i den helt store stil over for danskerne. En meget stor del af den opkrævede direkte skat er jo netop begrundet i udgiften til folkepensionen, og politikerne vil afskaffe folkepensionen men ikke skatten, og når politikerne så på denne måde har stjålet pensionspengene fra borgerne, så vil de altså bare sige til danskerne, pensionen er jeres eget problem! Dette store og påtænkte svindelnummer fra systemets side bliver forhåbentligt ikke accepteret af borgerne, der naturligvis må forlange en meget stor nedsettelse af skatterne, når pengene ikke længere skal gå til folkepensionen. Borgerne bør ikke finde sig i politikernes svindelnumre.

Nyheder

Racisme-sag udsat endnu engang

Den 11. marts blev det meddelt Kaj Vilhelmsen, at den verserende såkaldte racismesag mod ham nu er blevet udsat til den 18. september 2009. Dette betyder, at den latterlige og helt groteske sag når at blive over tre år gammel, før man bare nærmer sig en form for realitetsbehandling af sagen, hvilket skyldes anklagemyndighedens håbløse rod og overfladiskhed. I årevis har en forvirret og ukvalificeret anklagemyndighed forsøgt at få sagen i gang, men da man ikke har været i stand til at dokumentere noget som helst i de vilde påstande, der er nedfældet i anklageskriftet, så har de to tidligere retsmøder været helt forgæves, idet sagen simpelthen ikke kunne komme i gang. Man kan virkelig undre sig over, at anklagemyndigheden ikke bare smider denne sag væk, for den er så håbløst forkludret, at anklagemyndigheden ikke har nogen reel chance for at kunne bevise, hvad Kaj Vilhelmsen faktisk sagde i en radioudsendelse den 2. august 2006, og samtidigt bevise, at dette skulle være ulovligt at sige. Og det er som bekendt anklagemyndigheden, der har hele bevisbyrden, og anklagemyndigheden kan jo ikke løfte den, det kunne man ikke i 2008, og det kan man heller ikke i 2009.

Fra Tyskland

Den 9. marts meddeltes det fra Tyskland, at Det tyske nationaldemokratiske Parti på Landspartidagen i Sachsen den 7. marts under parolen Arbejde, Familie, Hjemstavn, valgte Holger Apfel og Dr. Olaf Rose til spidskandidater ved det forestående Landdags- og Forbundsdagsvalg. Ved det pågældende delegeretmøde var 150 delegerede og gæster tilstede, og NPD-fraktionslederen ved den sachiske Landdag Holger Apfel aflagde beretning, og NPDs partiformand Udo Voigt holdt tale. Desuden talte lederen for Den Tyske Folkeunion Matthias Faust og regnskabsføreren fra NPD-fraktionen i Mecklenburg-Forpommeren Stefan Köster. Og Dr. Rose beejstredte tilhørerne med en tale, hvori han påpegede, at først nu efter 50 år bliver det igen muligt at give flertallet af det tyske folk en stemme i Forbundsdagen, og i sin beretning gjorde Holger Apfel opmærksom på, at NPD i Sachsen havde sat sig igennem trods al chikane fra de etablerede partiers side. Han

mindede om parolen "Wir sind das Volk" fra 1989, og opfordrede til, at denne nationale og revolutionære parole endnu engang skal lyde over Tyskland. Gennem en række afstemninger blev opstillingen til valgene gennemført i god ro og orden og kandidaterne udpeget, og landspartidagen afsluttes med afsyngelsen af Tysklands-sangen. Trods det officielle Tysklands pres og sabotageforsøg, så er det altså ikke lykkedes at skabe splittelse eller tvivl i de tyske patrioters lejr, skønt de internationale medier påstår noget sådant. De tyske patrioter kan ikke stoppes ved prokuratorkneb som de tyske myndigheders tåbelige påstande om bedragerier med offentlige tilskud; det er kun et fejt systems desperate forsøg på at ødelægge en folkelig bevægelse med papir. Men ondsindede og foragtelige systemfolk kan ikke ødelægge noget for mennesker, der har sat sig de højeste nationale idealer, for de regner ikke disse systemfolk for noget.

En udtalelse

Den 10. marts skriver Mogens Camre om bandekrigen: »Når Vagn Greve stiller sig op og siger, at vi skal føre dialog, og vi skal øge den pædagogiske indsats, så viser det kun, at han lever i sin egen drømmeverden og, at han slet ikke har foretaget den analyse af bandekrigens årsager, som han postulerer. En forfejlet integrationspolitik? Det kan man måske godt kalde det, men bare ikke i den betydning, som Vagn Greve mener. Fejlen er, at man har troet, at man kunne integrere mennesker, som ikke er kommet for at blive integreret, men for at erobre nyt territorium. Alle de EU-lande, der ligesom Danmark kritikløst har ladet store grupper af mennesker fra den muslimske verden indvandre, har præcis de samme problemer. Det er ikke fordi de har undladt at spørge Vagn Greve om, hvad de skulle gøre. Det er fordi opgaven er umulig. Bandekrigens årsag er, at befolkningsekspllosionen i de muslimske lande har skabt en udvandringsbølge af mennesker, som ikke kan finde arbejde, funktioner, muligheder i deres egne lande. De strømmer til et udviklet Europa, som ikke har brug for dem, og de kommer med forskruede holdninger til livet og verden – og de er i gang med at ødelægge Europa. Vagn Greve har ingen løsninger!

Nyheder

Ordentlige mennesker?

Lørdag den 21. marts er af en flok dagdrivere i FN erklæret for at være en anti-racismedag, og disse dagdriveres ideologiske halehæng i Danmark har naturligvis forsøgt at opreklamere dagen, dog ikke med større succes, da deres udgydelser er så rutineprægede, at det begynder at blive kedeligt, hvorfor ingen rigtigt har taget det alvorligt. Der har for så vidt kun været et virkeligt interessant bidrag til denne såkaldte anti-racismedag, og det blev skrevet af en Jesper Beinov på Internettet. Jesper Beinov skriver således søndag den 15. marts bl.a. følgende under titlen "Når man trækker racismekortet": »Lørdag er der FN-dag mod rasediskrimination, og den vil helt sikkert blive søgt kapret af folk med deres helt egen dagsorden. Racisme er i dens essens både en afvisning af det andet menneske som selvstændigt individ, der eksisterer i egen ret, og en brændemærkning af vedkommende ud fra dennes etniske baggrund. Racismetanken er dermed totalitær. Ingen ordentlige mennesker kan derfor støtte racisme. Fænomenet blev i den vestlige verden miskrediteret som ideologi med Anden Verdenskrigs afslutning.« At ingen ordentlige mennesker kan støtte racisme på grund af racismens totalitære tendens, det er jo noget af en tilsnigelse fra Jesper Breinovs side, for det er da meget let at anføre hele skarer af højt begavede, følsomme og gode samfundsborgere, der har støttet racismen på et eller andet tidspunkt, og hvis vi skal ind på det emne, så er det slet ikke sikkert, at anti-racismen og borgerligheden trækker det længste strå. Den berømte Georg Brandes f.eks., hvad er det ikke han skriver i skriftet *Indtryk fra Polen*, Tredje Indtryk 1894? Jo, han skriver faktisk, at de polske kvinder i provinsen Galizien er mindre skønne end de polske kvinder i det øvrige Polen, fordi den polske race i Galizien er mindre ren. At knytte skønhed og race sammen, det kan man da kalde racistisk, hvis noget er, og var Georg Brandes ikke et ordentligt menneske? Tja, jeg bryder mig ikke selv om ham, men det danske borgerskab og de venstreorienterede har dyrket ham nærmest som et overmenneske i over hundrede år. I øvrigt så finder jeg det latterligt at påstå, at man skulle være et bedre menneske, bare fordi man foretrækker Det Konservative Folkeparti frem for en eller

anden retning i racismen. Et bedre menneske i forhold til hvad? Grundlæggeren af det svenske verdensfirma Ikea, Ingvar Kamprad, var en racist, der støttede den nysvenske bevægelse, men da hans firma efterhånden blev meget stort og der i den svenske offentlighed var kritik af hans politiske engagement, så blev han upolitisk for at kunne tjene penge uforstyrret. Blev han virkelig et bedre menneske af at sætte sine penge højere end sin overbevisning? Jeg tror det ikke! At fænomenet racisme blev miskrediteret som ideologi med Anden Verdenskrigs afslutning, det kunne Jesper Beinov jo nok have ret i, hvis han havde skrevet for 20-30 år siden, men denne berømte eller berygtede krig er nu så langt borte i historien, at jeg vil tillade mig at tvivle på, at den betyder noget væsentlig for yngre mennesker i vore dage. For yngre mennesker er anden verdenskrig bare agentfilm og eventyr, intet andet, og for anti-racister er anden verdenskrig da heller ikke andet end kulørt propaganda-materiale. Anden verdenskrig er ikke længere noget særligt, bare en af de utallige krige, der har været ført i historiens løb.

Også i Skotland er politiet svagt og kryber på den mest uværdige måde for indvandrerne. Politiet indrømmer nu, at de prioriterer muhamedanere frem for alle andre, der udsættes for forbrydelser, da muhamedanerne kan falde i hænderne på radikale grupperinger, hvis de oplever, at retssystemet ikke prioriterer dem. De internationale medier skriver således om en skotsk kommissær Tom Galbraith, at han under en pressekonference den 27. februar om terrorisme sagde de følgende fantastiske ord: »Hvis jeg har en ung asiatisk mand, der er blevet udsat for en forbrydelse, vil jeg bruge flere ressourcer på dette tilfælde, end hvis forbrydelsen var sket mod en hvid mand, da det er meget mindre sandsynligt, at den hvide lokkes ind i radikale bevægelser.« Kommissær Tom Galbraiths udtalelser har naturligvis vakt vild opstandelse i England, og rasende englændere har rimeligt nok truet med at gennembanke kommissæren, der står tilbage i offentligheden som en beskidd forræder mod sine egne. Det er vist på høje tid, at det skotske politi og for den sags skyld også det danske politi begynder at tænke alvorligt over, hvor politiets loyalitet egentlig ligger. Hvem er det, at politiet tjener? Det er i hvert fald indlysende, at også mange hvide vil gå ind i radikale grupperinger, hvis de opdager, at man behandler dem dårligere end de fremmede.

Nyheder

Et samfundssystem bryder sammen

Vort samfundssystems begyndende sammenbrud bliver tydelige og tydelige. Det er ikke bare det, at arbejdsløsheden vokser kraftigt, nej, langt mere betydningsfuldt er det, at vort samfundssystem ikke mere er i stand til at reagere på udviklingen. Man ser den skæve udvikling, men man kan intet og man gør intet. Små og latterlige lapperier skal forsøge at dække over systemets fallit, men det er en kendsgerning, at systemet end ikke lever op til sine egne krav. Man har f.eks. en arbejdsformidling, der ikke formidler arbejde men kun kan konstatere og indberette den stigende arbejdsløshed, man har et uddannelsessystem, der kun kan konstatere det bestandigt faldende niveau men ikke rette op på det, og man har et sundhedssystem, der kun kan konstatere overskridelserne af ventetiderne men ikke rette op på forholdet. Kan der overhovedet peges på en eneste samfundssektor af betydning, hvor vort samfundssystem har succes? Nej, det kan der ikke, og denne bedrøvelige situation begynder nu for alvor at kunne mærkes. I København vokser fattigdommen nu frem, og det er vel at mærke en fattigdom, der alene er opstået på grund af mangel på kolde kontanter. Skønt man forsøger at dække over det og forsøger at snakke om alle mulige andre sociale problemer, der er i byen, så er det reelt kontanter, der mangler, og kontanter kan ikke erstattes af snak og små almisser. Men det er naturligvis lige præcis det, som man forsøger, for politikerne vil ikke erkende systemets begyndende sammenbrud. Og så kommer man med alle sine ynkelige lapperier, der alligevel ikke ændrer noget. Medierne skriver om overborgmesterens nye forslag: »Fattige københavnere skal i stigende omfang have økonomisk hjælp fra kommunekassen for at få en hverdag til at hænge sammen, mener Socialdemokraterne på Rådhuset. Partiet vil ifølge et nyt valgprogram arbejde for, at der indføres differentieret brugerbetaling på serviceydelser som ældremad, skolemad og transport til og fra fritidsaktiviteter.« Dette er jo typisk for et system i sammenbrud. I stedet for at bekæmpe fattigdommen ved helt enkelt at hæve folks ordinære indtægter, så vil man ekstraordinært give dem et par småskillinger, så fattigdommens følger kan af-

hjælpes lidt. Man vil ikke afskaffe fattigdommen, men man vil dække den til, for systemet kan ikke andet. I stedet for at hæve pensionen til et anstændigt niveau, så pensionisterne selv kan betale for deres ældremad, vil man udpege nogen af de ældre, der så skal have denne mad billigere. Men dette er intet værd, for den virkelige løsning på fattigdomsproblemet er selvfølgelig, at overførselsindkomsterne bliver hævet til et realistisk niveau, så modtagerne kan betale for deres ydelser lige som alle mulige andre mennesker. Men netop dette viser vort samfundssystems svaghed, at man ikke mener sig i stand til at give pensionister og alle andre på overførselsindkomst en normal indkomst, og for at dække over dette triste faktum, så vil man nu og da smide et par småskillinger til de trængende. Dette viser bedre end noget andet vort samfundssystems begyndende sammenbrud, for det er naturligvis ikke holdbart. Man kan ikke i vor tid føre socialpolitik på samme måde, som man engang førte velgørenhedspolitik. Det er simpelthen ikke godt nok, og et samfundssystem, der forsøger at klare sig på denne underlødige måde, er på længere sigt dømt til undergang, og det fortjener da heller ikke andet.

En dag i dommervagten

En forfatter Niels Rydung fra København skriver den 17. marts følgende om et besøg i Københavns Dommervagt: »Besøger man som tilhører Københavns Dommervagt en ganske almindelig formiddag, får man et tankevækkende indblik i mellemøstlige karaktertræk. Det store flertal af de fremstillede er arabiske muslimer. Indvandre af ikke bare anden, men tredje generation. Navnelisten kan se sådan ud: Ali, Kasim, Mohammed, Salim, Ahmed, Kalim, Mustafa. Så kommer en enkelt dansk Brian eller Peter. Hvor efter sceneriet fortsætter med endnu en gang Ali, Kasim, Mohammed, Salim, Ahmed, Kalim, Mustafa osv. Og sigtelserne er, med små varianter, hver dag enslydende: drab eller drabsforsøg, grov vold og legemsbeskadigelse, groft røveri, tyveri, handel med stoffer af enhver art, trusler på livet, afpresning, momsfuske, sortbørshandel, socialbedrageri osv. Hele straffelovens register er repræsenteret. Ja, det er i sandhed kulturel berigelse, så det batter.« Ja, efterhånden går det da op for folk, hvordan de fremmede er.

Om ytringsfrihed

Det er ikke mindst blandt politikere, jurister og mediefolk, at man finder de samvittighedsløse personer, der er imod det danske folks ytringsfrihed. Disse forbrydere besmykker deres modstand mod folkets frihed med de smukkeste motiver, men de er stadig fjender af det danske folk. Og den tidligere redaktør Peter Wivel er en af ytringsfrihedens ivrigste modstandere i Danmark, og den 5. marts kunne man se hans voldsomme angreb på ytringsfriheden. Han skrev:

»Hadetale kan i værste fald dræbe. Geert Wilders er ikke kun forfulgt. Han forfølger selv andre. Ord kan rent faktisk dræbe. Det gælder især racistisk og religiøst betonet hadetale. Mordet på Europas jøder under nazismen er et eksempel på begge dele. Der kan altså være praktiske grunde til indskrænkninger i ytringsfriheden. F.eks. hvis den bruges som opfordring til racehad eller voldelige overgreb mod mindretal. Den slags må under visse omstændigheder forbydes, selv om ytringsfriheden i så tilfælde gradbøjes. Af den grund har flere lande i Europa, først og fremmest Tyskland og Østrig, forbudt hetz mod mindretal, 'folkehets', hedder det i Tyskland, og holocaustbenægtelse. Begge dele kan være forløbere for vold. I Tyskland er nynazistisk racisme en vedvarende trussel mod sorte medborgere. Der er områder i Østtyskland, hvor sorte risikerer livet ved at færdes. Den tidligere venstrefløjsterrorist og nuværende nynazist Horst Mahler har på ny fået en lang fængselsdom for sine racistiske tirader. Holocaustbenægteren og racisten David Irving sad i fængsel i Østrig. Og den katolske biskop Richard Williamson vil blive fængslet, hvis han rejser til Tyskland, hvor han i oktober benægtede holocaust. NU TRÆKKER de fleste nok på skulderen ad Mahler, Irving og Williamson. De tre modtager ingen invitationer fra Dansk Folkeparti om at komme hertil for at slå et slag for ytringsfriheden. Med en mand som den hollandske parlamentariker Geert Wilders er det imidlertid en ganske anden snak. Aldrig så snart havde Storbritannien nægtet ham indrejse, før ytringsfrihedens forsvarere igen kom på banen. Så vidt det forstås, skal Wilders snart til Danmark.«

Peter Wivels udgydelser er helt forrykte. For det første kan ord ikke dræbe. Hvis man påstår, at

ord kan dræbe, så er man lige så urealistisk, som når man påstår, at våben kan dræbe. For det er hverken ord eller våben, der dræber, det er mennesker, og mennesker kan faktisk engang imellem have rigtigt gode grunde til at dræbe, f.eks. hvis deres land og folk er i fare. I så fald er det moralsk set helt rigtigt at dræbe, og så skal man ikke beklage det. Derimod er det naturligvis en forbrydelse, hvis mennesker dræber for deres egen personlige vindings skyld.

I øvrigt er det helt ligegyldigt, om ord så også kunne dræbe, for det kan aldrig være et argument mod det frie ord, at det dræber, for bærer ordet sandheden i sig, og det gør det uundgåeligt engang imellem, så skal det frem under alle omstændigheder. Det frie ord og sandheden er langt vigtigere for de vestlige samfund end enhver mulig konflikt med de fremmede eller med nogle mindretal. Den største ulykke er nemlig ikke et opgør med de fremmede og mindretallene, hvorunder der omkommer folk, nej, den største ulykke er undertrykkelsen af folkets frihed, og denne undertrykkelse når sit højdepunkt ved afskaffelsen af ytringsfriheden. Det er både folkets ret og pligt at knuse ethvert forsøg på at afskaffe folkets ytringsfrihed, og folket skal aldrig lade politikere, jurister og mediefolk afskaffe ytringsfriheden, uanset hvilket påskud man anvender i denne forbindelse.

Og når Peter Wivel så påstår, at såkaldt hadetale kan føre til overgreb på mindretal, så er han helt forrykt. Det er aldrig sket, idet en hadetale slet ikke kan være den egentlige årsag til et mindretals problemer, for det er offentlighedens syn på mindretallet, og det syn grundlægges ikke bare på grund af noget snak, nej, det grundlægges af de erfaringer, som folk generelt har med mindretallet. Med talen udtrykker man jo bare den holdning, som man allerede har og den sandhed, som man allerede kender til. Det er således ikke talen, der skaber, hvad den nævner, som mange tror, men omvendt, at talen blot udtrykker en position, der er begrundet i andre og allerede eksisterende ikke-sproglige forhold. Intet mindretal er således blevet angrebet, bare fordi der har været talt imod det, men mindretal er blevet angrebet på grund af helt objektive forhold. Dette er meget tydeligt i forbindelse med f.eks. en fremmed-gruppe som sigøjnerne. *Fortsættes side 7*

Om ytringsfrihed

Forsat fra side 6

Der har egentlig aldrig været nogen større agitation mod sigøjnerne, og alligevel bryder folk sig ikke om dem, især ikke i Østeuropa, og det skyldes alene sigøjnernes særegne levemåde, der er helt uforenelig med et normalt civiliseret liv. Det er således alene sigøjnernes uordentlige liv og daglige kriminalitet, der gør dem upopulære, ikke at en eller anden siger sandheden om dem. Peter Wivel bruger selv jøderne som eksempel, men han glemmer sandelig, at jøderne var upopulære i hele Europa, længe før der fandtes nogen såkaldt nazistisk hadetale. Og i det zaristiske Rusland var de berømte og berygtede Zions Vises Protokoller bare en følge af russernes syn på jøderne og ikke en årsag til deres syn på jøderne. Men hvorfor skriver Peter Wivel så, som han gør, jo, det er indlysende. Ved at påstå, at en såkaldt hadetale er den egentlige årsag til de fremmedes og mindretalenes problemer, så kan han agitere for indførelsen af en censur, der skal fjerne de meninger, som han ikke selv bryder sig om. Men det er et stort bedrag, der hviler på den fejlagtige forudsætning, at de fremmede og mindretallene aldrig selv kan være de skyldige, hvis de forfølges. Dette er en tåbelig myte, der ikke har nogen historisk baggrund, og derfor skal man da heller ikke ofre sandheden på denne mytes alter.

Og mig bekendt er der ikke nogen nynazistisk racisme i Tyskland, for så var landet vel heller ikke så overrendt af indvandrere fra den tredje verden. Der er sandelig også områder i Tyskland, hvor tyskere ikke kan færdes uden risiko for overfald fra de fremmedes side. Og så er der ikke noget, heller ikke i Tyskland, der hedder sorte medborgere. Sorte er ikke borgere i Europa men i Afrika, hvad Peter Wivel åbenbart har glemmt. Når Peter Wivel så påstår, at NU TRÆKKER de fleste nok på skulderen ad Mahler, Irving og Williamson, så tager han helt fejl, for disse personer er martyrer for ytringsfriheden, der forfølges af nogle modbydelige totalitære samfundssystemer, der ikke vil acceptere divergerende meninger. Nogle samfundssystemer, der følger i det gamle Sovjetruslands fodspor, når det drejer sig om at undertrykke friheden. Geert Wilders er i en anden klasse, mener Peter Wivel, og det kan da godt være, men så vidt jeg kan se,

så bliver også han en martyr for friheden. Men vi må altså erkende, at det ikke kun er de fremmede, som er fjender af ytringsfriheden og dermed også fjender af folket, det er der også mange danskere, der er, som f.eks. Peter Wivel, men alle fjender af ytringsfriheden er og bliver slyngler.

Helle Thorning-Schmidt

Det er lidt ejendommeligt. En skolepige har ambition om at blive dansk statsminister, og det skønt hun hverken har de fornødne personlige evner eller den nødvendige erfaring. Hendes eneste kvalifikation til at blive statsminister er, at hun tilfældigvis er leder af det gamle Socialdemokrati, men det er ikke meget værd som kvalifikation. Det burde snarere tale imod hende, for de sidste 30-40 år er Socialdemokratiet blevet forvandlet til et småborgerligt sammenrend uden ideologi eller tanke, alt hvad man vil som socialdemokrat er bare at rage til sig. Man vil besætte de store politiske poster, det er hele indholdet i den tankeverden, som det nutidige Socialdemokrati er i besiddelse af, og det er ærlig talt lidt fattigt. Socialdemokratiet er nu blevet pampernes parti, og her samles folk, der vil leve af politik, og den lille skolepige Helle Thorning-Schmidt er ikke anderledes end sine partifæller. Også hun har bestemt sig til at leve af politik, og hun vil have den bedste stilling i denne forbindelse. At hun er ude af stand til at gøre noget for det danske folk som statsminister, det falder hende slet ikke ind, for hende er det bare et levebrød.

Le Pen og Holocaust

Det værste ved den europæiske offentlighed er dens latterlige hykleri, for dette hykleri gør sandheden til en uvelkommen gæst. Hykleriet breder sig over alle områder, men der er næppe et område, der er mere præget af hykleriet end det såkaldte Holocaust. Her fejrer hykleriet sande triumfer og fører til de mest ejendommelige og forrykte udtalelser mod alle, der ikke er lige så hykleriske som flertallet i det de europæiske samfund. Intet steder er manglen på sandhed og demokrati mere udbredt end netop i dette område. F.eks. skriver den internationale presse følgende den 20. marts: »Jean-Marie Le Pen, der tilhører det yderste højre i Frankrig, udløste en storm af vrede, da han i Europa-Parlamentet gentog, at de nazistiske dødslejre under Anden Verdenskrig var en "detalje". Le Pen skal som alderspræsident lede Europa-Parlamentet i den næste samling, og det har fået hans kritikere til at foreslå en regelændring. Le Pen sagde, at han var offer for "opflammende beskyldninger" af parlamentets socialistiske gruppe og i særdeleshed af det tyske medlem Martin Schulz, der har kaldt Le Pen en holocaust-fornægter. »Jeg sagde bare, at gaskamrene var en detalje i Anden Verdenskrigs historie, hvilket er indlysende«, forklarede Le Pen forsamlingen. Han mente, at det antaster ytringsfriheden, når nogen på den måde anfægter hans synspunkter. Le Pen har flere domme for racisme og antisemitisme bag sig i Frankrig, og han har fået en bøde på knap 1,4 millioner kroner, efter at han i 1987 i et radio-interview første gang omtalte gaskamrene som en detalje.«

Ja, alle de såkaldte anstændige mennesker er helt enige om at fordømme Le Pen, men mærkeligt nok er der ingen af dem, som virkelig lægger mærke til, hvad det egentlig er, han siger. For hvis man analyserer hans sætninger, så har han jo ret i den forstand, at Holocaust nødvendigvis må have været en detalje, dvs. ikke den væsentligste ting i anden verdenskrig, hvor 60-70 millioner mennesker omkom. Uanset om man forudsætter, at Holocaust virkelig betød døden for 6 millioner mennesker, hvilket stadig færre historikere gør, så repræsenterer Holocaust altså kun omkring 10 procent af tabene under krigen, og så kan man vel også logisk fastslå, at Holocaust i hvert fald ikke var hovedsagen i anden verdenskrigs historie. Men hvorfor er man så forarget

over Le Pens omtale af dette faktum? Og hvorfor vil den såkaldte anstændige offentlighed absolut fastholde myten om, at anden verdenskrigs rædsler bare handler om jødernes tab? Hvis det handler om tab af menneskeliv, så var russernes tab jo langt større end jødernes, måske endda så stort som 35 millioner mennesker. Men hører man russerne i tide og utide hyle op om dette, nej, russerne accepterer, hvad der nu engang ikke kan være anderledes, simpelthen fordi de ikke er interesseret i at forvandle fortidens døde til nutidens propaganda.

Og at Le Pen skulle være en Holocaust-benægter fordi han kalder Holocaust en detalje, det er det rene sludder, for han forudsætter jo netop, at Holocaust rent faktisk fandt sted, men han siger bare samtidigt, at det var en detalje i krigen, simpelthen fordi det ikke var hovedsagen i krigen. Og han har jo ret, og fordi man som sædvanligt hader sandheden, så skal sandhedens budbringer naturligvis lægges for had. At man vil fratage Le Pen hans rettigheder som medlem af Europa-Parlamentet, bare fordi man ikke bryder sig om, hvad han siger, det viser jo med al ønskelig tydelighed, at Europa-Parlamentet ikke er noget demokratisk parlament. Her hersker de såkaldt anstændige menneskers meninger, og i en sådan forsamling har sandheden ikke noget at gøre, det er vist efterhånden blevet klart. Men til alle de såkaldt anstændige mennesker i Europa-Parlamentet skal det siges, man kan jo ikke bygge et historie-syn på tvang, bøder og fængsler, og de kommende generationer vil forkaste jeres forældede og politisk betonedede historie-syn.

En fortjent straf

Flere grove sager resulterer i, at den berygtede advokat Hans Boserup fra Sønderborg nu frakendes retten til at drive advokatvirksomhed indtil videre. Advokatnævnet har besluttet at frakende ham retten til at drive advokatvirksomhed. Gennem de seneste 10 år har Hans Boserup adskillige gange fået bøder og irettesættelser, og der er en tydelig tendens til, at overtrædelserne er blevet grovere, fastslår nævnet. De groveste sager er opstået i forbindelse med behandling af sager for asylansøgere. Hans Boserup var således kendt som en fanatisk fortalere for asylansøgere, og veg ikke tilbage for svindel med asylsagerne.

For et dansk Danmark!

Koranen er et åbenlyst falskneri, hvilket man har vidst i århundreder. Og det er meget nemt at bevise, for Koranen er nemlig langt yngre end de to tekstkilder, som Koranen har fået sit stof fra. Muhammeds såkaldte åbenbaringer består i tre ting, nemlig afskrifter af de jødiske mose-bøger, afskrifter fra de tidlige kristne skrifter, og så de tåbelige fantasier, eventyr og ønskedrømme, som Muhammed og hans mange følgesvende selv har bidraget med. Og det er jo også netop derfor, at ærkeenglen Gabriel og mange andre velkendte figurer fra de jødiske og kristne skrifter optræder i Koranen. Det er lånt tankegods, og man ser tydeligt, hvor det er taget fra. Når det i Koranen påstås, at inspirationen til Koranen er Muhammeds åbenbaringer, så er der altså tale om svindel, intet andet, og intet fornuftigt menneske kan anse Koranen for en hellig bog men nok for det modsatte, i betragtning af den dæmoniske indflydelse bogen har på sine fanatiske dyrkere, der dukker frem af djævletågerne iført bombebælter.

Det er meget mærkeligt, at de danske myndigheder stadig tror, at de med nogle tilfældige stikprøveundersøgelser kan forhindre våbenimporten til Danmark. Skønt myndighederne triumferende afslører den ene våbensamling efter den anden, så drager de slet ikke den indlysende konklusion af dette, at man med en åben grænse er nødt til at affinde sig med en betydelig uofficiel våbenimport og de deraf følgende våbenlagre. For kan politiet, ofte ved rene tilfældigheder afsløre flere våbenlagre hvert år, så er det naturligvis, fordi der i virkeligheden findes mange uofficielle våbenlagre. Man er ikke så heldig, at man ved tilfældigheder kan afsløre mere end måske 3-4 procent af de faktisk eksisterende våbenlagre, og når politiet trøster så sig med, at bandernes genbrug af våben viser begrænsningen i udvalget, så glemmer politiet helt, at bandernes våben er de færreste af de mange eksisterende. Almindelige mennesker kan jo udmærket have endog mange våben uden at gå rundt og skyde på tilfældige. Ligesom de illegale fremmede myldrer ind i vort land over de åbne grænser, så foregår der også en betydelig våbenimport, ofte netop gennem disse fremmede, der gerne vil tjene lidt ekstra ved at medbringe våben, der meget nemt kan sælges.

Månedsskriftet Patrioten
Boks 1848, 2300 København S
www.patrioten.org
mail@patrioten.org